

ին կը կարգուէի հոգևոր հովիւ Լոնտոնի. այժմ քարոզիչ Պոլսի մէջ:

ԳՐԻԳՈՐ ՎՐԳ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ, ԽԱՐԲԵՐԳՅԻ (Երգմեիկ գիւղէն).—Մր. (չուշտակ), Ծ. 1798 ին, Զո. ք. 1829 ին Խուլէի վանքի առ. Առաքել եպս.ի 1830 թ. վկայագրին համաձայն, Ս. Յակոբի կը միաբանակցի 1841ին, վեղար կ'ստանայ 1847ին, կնիքը 1847. ՏՀ. 1847 ին. ՏՓ. 1861 ին. ՏՅՊ. 1861 ին. ՏԹ. (1866-68). ՏՌ. 1869 ին. կը վախճանի 1877 ին:

ԳՐԻԳՈՐ ՎՐԳ. ԴԱՐԱՆԱԳՅԻ.— Կը կոչուի նաև Կանսիեցի եւ Բոմբ, Ծ. 1576 ին Կամախի մէջ, հայրը Գրիգորիս, մայրը Կիւլվարզ, աչկ. Բարերգչի Սրապիոն վրգ.ի, եկեղեցականու թիւնը ընդգրկելէ յետոյ՝ կ'ընտրուի Նւ. Մեկքիսեղեկ կթղ.էն Հին Զուղայի համար. 1603 ին ներկայ կ'ըլլայ միւլաքնորհու թեան հանգէսին, հաւանաբար նոյն ատեն եպիսկոպոս կը ձեռնադրուի Մեկքիսեղեկ կթղ.էն. չրջագայած է Հայաստանի շատ գաւառները եւ վարած է կարևոր պաշտօններ, ինչպէս նաև Պոլսի մէջ զբաղած է եկեղեցական գործերով: Տեսնել իր կենսագրութիւնը (Դարանաղցի, Երաժուրիւն):

Դարանաղցին ուխտաւորութեամբ երեք անգամ այցելած է Ս. Յակոբի վանքը 1606-7 ին, 1616 ին եւ 1625-1628 ին, 1626 ի Զատիկին կը կատարէ Ս. Յարութեան տաճարին մէջ լուսահանութեան պաշտօնը, փոխան Գրիգոր պտրք. Պարոնտերի, որ երուսողէմէն կը բացակայէր նոյն միջոցին: Դարանաղցիին Ս. Յակոբի վանքին տուած յիշատակները հետեւեալներն են. գեղեցկաշին միջակ խաչ սր թագուռ մասաւր նշխարաց արքոց. Թէքիրտաղի մէջ տուն մը. Աստուածաշունչ սր, ընդօրինակուած Ստոյ մէջ ՉՀԲ (= 1323) Գրիգոր երիցու ձեռքով, ըստ յիշատակարանի. Ս. Պողոսի մեկնիչ մը (ՄՉ. Թ. 322), իր Ժառանկագրութիւնն ալ Թէքիրտաղէն յիշատակ բերուած է Ս. Յակոբին: Դարանաղցին վախճանած է 1643 սեպտ.ին 67 տարեկան հասակին Թէքիրտաղի մէջ. մարմինը կ'ամփոփուի տեղւոյն Ս. Փրկիչ եկեղեցին, ուր կայ մինչև այսօր իր տապանագիրը, որուն օրինակը տեսնել (Դարանաղցի, Երաժուրիւն)՝ նոյն տապանագրէն կը հասկցուի թէ՛ Դարանաղցին Թէքիրտաղ բերած է՝ տեղւոյն Ս. Թագաւոր եկեղեցին նուիրական մէկ սրբութիւնը, որ է Բրիտանոսի խաչափայտի բնետը: